

## **Comentariul poeziei Peste varfuri scrisa de Mihai Eminescu- a patra parte**

Tot dialectala este si in ton pentru imi intorc, imi indrept (gandurile) si care formeaza rima plina cu corn, ambele cuvinte inaltand prin sunetele lor, "doua cupole de un farmec arhitectonic extraordinar" (Sexul Puscariu). Muzicalitatea versurilor se sprijina si pe anumite procedee tehnice privitoare la ritm si rima. Astfel, dispunerea versurilor in trei strofe corespunde celor trei momente esentiale ale poemului, anume:

- sunetul melancolic al cornului strabate dintre crengile codrului;
- ecourile lui tulbura cu un farmec dureros sufletul poetului;
- nazuinta spre fericire se confunda cu dorinta de desfacere de lumea fizica

Unitatile prozodice variaza inlauntrul fiecărei strofe si adesea in cadrul versurilor, in functie de sensul nuanțelor lirice. Masura in primul si ultimul vers al fiecărei strofe este de opt silabe iar in celelalte doua, din interiorul strofei, este de sapte silabe. Ritmul este trohaic, iar rima este imbratisata (de tipul a-b-b-a). Accentele cad, cum se vede, numai pe cuvintele "pline" ale versurilor trece, codru(-si), bate, frunza, ramuri, arin, melancolic, cornul, suna, departe, incet, sufletu(-mi), nemangaiet, indulcind, moarte, taci, fermecata, tine, intorn, suna(-vei), dulce, corn, mine, vreodata.

Structura prozodica a versurilor creeaza impresia dominanta de desfasurare stapanita, solemna si adanca a sentimentelor.

Alternanta de sunete inchise (i, o, u) si deschise (a, e, i), de umbra si lumina e in stare, prin sugestie muzicala, sa comunice framantarile unui suflet linistit, o cautare a ceva greu accesibil, cu momentele ei de deceptie si speranta. Un rol deosebit in orchestrarea temei melodice il au si sonoritatile consoanelor, predominante fiind in ordine n (23 aparitii), r (20 aparitii), t (17 aparitii), d (9 aparitii), care contureaza fundalul surdinizat al coloanei sonore (ex. Dintre ramuri de arin; Inima-mi spre tine-n-torn). Repetarea vocalei a, urmata de u in versul "Melancolic cornul suna" - sugereaza glasul cornului, ale carui vibratii le urmarim parca raspandindu-se treptat in departari (Stefan Munteanu).

In concluzie, se poate afirma ca armonia unica melodicitatea discursului poetic se naste, de facto, din convergenta mijloacelor lexicale, gramaticale, prozodice si fonetice, care potenteaza totodata farmecul straniu al sentimentului fericirii traite prin eliberarea din contingent si evadarea in starea de reverie lucida colaboreaza la crearea atmosferei de puritate nostalgica ce invaluieste gandurile poetului.